От небето се сипеха рояци снежинки и всички деца играеха в дълбокия пухкав сняг.

Всички, освен Патрик. Искаше му се да играе с другите, да приближи до тях и да им каже „Здравейте!“, но се притесняваше. За кой ли път...

Но това не беше чак толкова лошо,
защото Патрик си имаше Били Уили.

Били Уили беше негов приятел.
Той беше много специален – никой друг
освен Патрик не можеше да го види!

Сега Патрик погледна децата, които
играеха заедно, и тъжно въздъхна.
За да се разведри, двамата с Били Уили
се качиха на велосипедите си
и подкараха към близката сладкарница.

Настаниха се вътре, пиха чай и заедно четоха
книги с разни интересни истории.

Били внимателно слушаше Патрик,
който не спираше да бъбри ту за това, ту за онова.